

9680 *LLEI 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.* («BOE» 127, de 28-5-1985, i «BOE» 135, de 6-6-1985.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

L'evolució del sistema financer durant els últims anys recomanava establir les noves bases que reguessin en el futur tant els coeficients d'inversió de les entitats de dipòsit i altres intermediaris financers com el coeficient de garantia.

La normativa actual dels coeficients d'inversió s'havia anat generant al llarg dels últims anys mitjançant l'acumulació d'una sèrie de mesures de rang molt divers, inconnexes, heterogènies i fins i tot contradictòries; no poques de les quals, exhaurida la seva utilitat real, han seguit vigents per simple inèrcia.

Això feia convenient una refosa i simplificació de l'esquema actual.

Però a aquestes raons d'actualització legislativa s'unien motius substancials que es poden resumir de la manera següent: la necessitat de redefinir la base de càmput del coeficient perquè assolixi els nous instruments de captació d'estalvi apareguts els últims anys, tal com es va fer a la Llei 26/1983, de coeficients de caixa dels intermediaris financers: l'exigència d'aplicar a totes les entitats de dipòsit un tractament uniforme, suprimint els avantatges o greuges comparatius avui dia existents; la conveniència de revisar els tipus d'interès dels finançaments privilegiats emparats pels coeficients, i aproximar-los als de mercat amb la finalitat d'evitar subvencions encobertes i injustificades i, finalment, la urgència d'establir transitòriament un esquema clar de finançament del dèficit pressupostari, de tal manera que aquest no perjudiqui la política de control monetari ni pressioni excessivament sobre els mercats de capitals.

Respecte a la reforma del coeficient de garantia, s'ha de tenir molt present que en l'actualitat el nivell mínim de recursos propis dels bancs i de les cooperatives de crèdit es defineix sobre els dipòsits i bons de caixa. Les caixes d'estalvis, per la seva part, no tenen formalment un coeficient similar, tot i que han d'acceptar certes limitacions en funció d'aquesta relació. I si bé és cert que el volum de dipòsits i títols constitueix una aproximació al volum de negoci de les entitats de dipòsit, no reflecteix adequadament el nivell dels riscos assumits per aquestes i a la cobertura dels quals es destinarien els recursos propis.

Els propòsits que justifiquen aquesta reforma són: establir un criteri sobre els recursos propis de les entitats més ajustat tècnicament a les seves verdaderes necessitats; obrir noves opcions a les que tinguin recursos insuficients; resoldre el problema de la ineficàcia dels recursos propis aparents, resultant de relacions de grup.

D'acord amb el que disposa l'article 149.11 de la Constitució i seguint la jurisprudència reiterada establerta pel Tribunal Constitucional, aquesta Llei formula uns principis bàsics de caràcter econòmic i financer la regulació dels quals correspon exclusivament a l'Estat. Concretament, s'hi estableixen mesures que permeten el finançament de les activitats considerades prioritàries d'acord amb les exigències de l'economia general, en el sentit de l'article 38 de la Constitució i tendents a garantir la solvència de les entitats de dipòsit. En el primer cas es respecten

les competències de les comunitats autònomes per qualificar els actius que els puguin correspondre.

Els criteris de reforma exposats es porten a terme mitjançant aquesta Llei, que marca tan sols els futurs principis rectoris dels coeficients d'inversió, ja que, com que es tracta d'un instrument de política financera de caràcter general, cal adequar-la amb flexibilitat a la conjuntura i a les necessitats de cada moment. Per això, la Llei estableix un conjunt de facultats que el Govern i el Ministeri d'Economia i Hisenda han d'utilitzar, dins els límits que s'hi fixen, per protegir una àrea de llibertat de gestió dels intermediaris financers i reduir la incidència de les obligacions que els imposen els coeficients d'inversió.

Quant al coeficient de garantia, la Llei proposa, amb caràcter general per a totes les entitats de dipòsit, un canvi en el criteri de definició dels recursos propis mínims necessaris, que ara s'estableixen en funció de les inversions realitzades i dels riscos assumits. Atès que aquest coeficient està directament relacionat amb la seguretat de les entitats de dipòsit, la llei encomana al banc d'Espanya, com a autoritat supervisora de les entitats, la concreció tècnica del nivell mínim de recursos propis, seguint el present d'altres normatives estrangeres sobre la matèria. No obstant això, la Llei precisa els conceptes que componen els recursos propis.

Com a novetats destacables, la Llei introdueix entre els possibles recursos propis la figura de les obligacions subrogades, préstecs participatius o similars. Sense perjudici del seu ús per part d'altres entitats, aquesta figura pot ser molt útil en el sanejament de les que per la seva naturalesa jurídica no poden emetre capital —caixes d'estalvis— o experimentarien dificultats i limitacions per fer-ho —cooperatives de crèdit—. L'altre aspecte important que regula la Llei és el de la deficiència dels recursos propis com a conseqüència d'operacions del grup financer —com ara autocartera a través d'instrumentals o filials, participacions encreuades, finançament de la societat als accionistes i altres formes diverses d'emascarar la situació real d'aquestes entitats. Per atacar aquests problemes d'insuficiència del capital, s'estableix l'obligació de presentar comptes consolidats de les entitats de dipòsit i financeres entre les quals s'estableixin relacions de domini. En la definició de les entitats a consolidar, la Llei s'inspira en la normativa de la VII Directiva de la Comunitat Econòmica Europea.

La Llei, al títol tercer i últim, obliga les entitats de dipòsit a publicar una sèrie de dades per tal de permetre que els seus accionistes o socis disposin de la informació necessària per valorar adequadament la situació present i la previsible evolució futura de la societat.

TÍTOL PRIMER

Inversions obligatòries

Article primer.

Els bancs privats, les caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i altres entitats que tinguin com a activitat típica la de prendre diners de tercers, en forma diferent de la subscripció d'accions o participacions, a fi de prestar-lo o col·locar-lo en inversions financeres, queden obligats a destinar part d'aquests recursos a les inversions que estableix aquesta Llei. Se n'exceptuen les entitats la regulació específica de les quals els obligui a invertir la totalitat o una part apreciable dels seus recursos en actius diferents dels aptes per cobrir l'obligació esmentada, o els prohibeixi fer-ho en aquests actius.

Aquesta obligació d'invertir s'estableix sense perjudici del que ordena la Llei 26/1983, de 26 de desembre, sobre coeficients de caixa dels intermediaris financers.

Article segon.

1. Per a la determinació de l'obligació a què es refereix l'article primer d'aquesta Llei s'han de tenir en compte els recursos que el Ministeri d'Economia i Hisenda fixi, entre els procedents de tercers que hagin estat captats, garantits o intermedisats per les entitats afectades, sigui quina sigui la naturalesa jurídica dels mitjans o instruments utilitzats, sempre que l'entitat estigui obligada o compromesa a la devolució dels fons. Se'n poden exceptuar els recursos obtinguts per mobilització d'actius de la cartera o altres instruments financers que, per la seva naturalesa, impliquin necessàriament la seva inversió en actius específics.

2. No es consideren recursos computables els provinents d'entitats sotmeses a les obligacions d'inversió que preveu aquesta Llei i d'entitats oficials de crèdit.

3. Les obligacions d'invertir es poden referir tant als saldos dels recursos computables com als seus increments en períodes determinats.

Article tercer.

1. Els actius en què s'han de materialitzar les obligacions d'invertir consisteixen en finançaments al sector públic espanyol, així com altres que tinguin per objecte el foment de l'exportació, la inversió o l'ocupació, la protecció dels sectors endarrerits o la reestructuració de l'economia i l'atenció de necessitats de caràcter social.

2. El Govern ha de determinar, amb caràcter general per a totes les entitats, i sense perjudici de les facultats que puguin correspondre a les comunitats autònomes, els actius en què s'han de materialitzar les obligacions d'inversió que regula aquest títol. Així mateix, pot assenyalar altres actius específics per a determinades entitats, quan això estigui justificat per la seva especialització.

3. El Govern pot exigir que els actius qualificats per cobrir les obligacions d'inversió que regula aquest títol estiguin dins uns límits màxims i mínims de rendibilitat.

Article quart.

1. Els actius qualificats per les comunitats autònomes en ús de les competències que els puguin correspondre en aquesta matèria en relació amb les caixes d'estalvis i les cooperatives de crèdit, i que s'incloguin en la cobertura de les obligacions d'inversió que regula aquest títol, no poden excedir el 120 per 100 dels actius de cobertura de les entitats afectades, excloent-ne els títols, emesos pel Tresor o l'Estat per atendre els fins generals, o els dirigits al finançament del crèdit oficial o substitutori d'aquest. Aquell percentatge s'aplica sobre la proporció que suposin els recursos computables obtinguts per les entitats dins el territori de la corresponent comunitat autònoma, respecte dels recursos computables totals.

2. Els actius qualificats per les comunitats autònomes estan subjectes a les limitacions de rendibilitat que s'estableixin en virtut del número 3 de l'article tercer.

Article cinquè.

1. L'import de l'obligació d'invertir a què es refereix aquesta Llei no pot excedir el 35 per 100 dels recursos computables. La seva quantia l'ha de fixar periòdicament el Govern en forma de coeficient i en funció de les exigències generals de finançament definides a l'article tercer d'aquesta Llei.

2. Dins el coeficient fixat en virtut del número precedent, el Govern pot establir un percentatge dels recursos computables no superior al 15 per 100, a cobrir exclusivament amb títols de deute a curt o mitjà termini emès pel Tresor o l'Estat, que es declarin expressament aptes per a aquest fi. Els percentatges que estableixi el Govern per als

altres actius computables no poden excedir en conjunt el 25 per 100.

3. El Banc Exterior d'Espanya ha de destinar la totalitat del percentatge dels seus recursos computables al finançament de l'exportació.

4. Les caixes rurals han de destinar fins al 25 per 100 dels seus actius computables al foment de l'agricultura, les indústries agrícoles i la millora del medi rural.

Títol segon**Recursos propis***Article sisè.*

1. Els bancs privats, caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit -als quals d'ara endavant aquesta Llei es refereix amb la denominació genèrica d'entitats de dipòsit— han de mantenir un volum suficient de recursos propis en relació amb les inversions realitzades i els riscos assumits.

2. El Govern, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, ha de determinar amb caràcter general el nivell mínim que han d'assolir els esmentats recursos en funció del volum dels actius, avals, garanties i altres compromisos i del grau de risc inherent a les diferents classes d'aquests, i pot delegar en el dit Banc la modificació d'aquest nivell dins els límits que assenyali, així com la determinació dels percentatges de valoració dels riscos.

Article setè.

Als efectes d'aquest títol, així com per a la determinació de la capacitat de creació d'oficines i dels límits a l'assumpció de riscos amb una persona o grup, els recursos propis de les entitats de dipòsit estan formats per:

a) El capital social de les societats, els fons fundacionals de les caixes d'estalvis i les aportacions de les cooperatives de crèdit. No es consideren recursos propis el capital no desemborsat i les accions pròpies que posseïxi l'entitat.

b) Les reserves efectives i expressives.

c) Els fons i provisions genèrics. Per tant, no s'integren entre els recursos propis els fons imputables a una classe determinada d'actius o riscos, constituïts d'acord amb les directrius del Banc d'Espanya, encara que s'han de deduir del valor comptable d'aquests actius o riscos; tampoc no s'integren en aquest concepte els fons o provisions per atendre compromisos contrets amb el personal.

d) Els fons de l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvis i d'educació i obres socials de les cooperatives de crèdit. Aquests fons només es computen fins on arribi el valor dels immobles, propietat de les entitats esmentades, als quals s'hagin aplicat.

e) Els finançaments rebuts per l'entitat que, als efectes de prelación de crèdits, se situïn darrere de tots els creditors comuns, sempre que el termini original d'aquests finançaments no sigui inferior a cinc anys, i el termini romanent fins al seu venciment no sigui inferior a un any. Aquests finançaments subordinats són computables fins a la quantia que en cada cas autoritzi el Banc d'Espanya.

Article vuitè.

1. Als efectes del que preveu l'article desè, número 4, d'aquesta Llei, les entitats de dipòsit han de consolidar els seus balanços i comptes de resultats amb els d'altres entitats de dipòsit o altres entitats financeres que constitueixin amb aquestes una unitat de decisió, sigui perquè l'entitat de dipòsit exerceix un control directe o indirecte sobre les altres entitats, sigui perquè és controlada directament o indirectament per aquestes, sigui perquè l'enti-

tat de dipòsit i altres financeres són controlades, directament o indirectament, per una mateixa persona o entitat els comptes de la qual no s'hagin de consolidar d'acord amb el que disposa aquest article.

2. Per a l'aplicació de l'apartat anterior, s'entén per entitat financera qualsevol entitat que tingui com a objecte social, o com a activitat principal, la tinença d'accions i participacions, així com les societats de crèdit hipotecari, les entitats de finançament, les societats d'arrendament financer, i les societats l'objecte o activitat principal de les quals inclogui la tinença d'immobles o actius materials utilitzats per les entitats de dipòsit o per altres entitats incloses en la consolidació.

Les entitats asseguradores no s'entenen incloses en el concepte d'entitat financera definit en aquest apartat.

3. Es considera controlada una entitat per una altra i, per tant, és obligatòria la consolidació dels seus balanços i comptes de resultats, quan es produeixi algun dels supòsits següents:

a) La dominant posseeixi la majoria de vots o de capital de la dominada.

b) La dominant, en virtut d'acords expressos amb altres accionistes o socis cooperadors de la dominada, o amb la mateixa dominada, o en virtut dels Estatuts d'aquesta, tingui en relació amb els òrgans de govern de l'entitat dominada drets iguals als que tindria si tingués la majoria dels drets de vot dels accionistes o socis de la dominada.

c) La dominant tingui una participació en el capital de la dominada no inferior al percentatge que el Govern estableixi per reglament i aquesta estigui sotmesa a la direcció única d'aquella. Es presumeix, llevat de prova en contra, que existeix direcció única quan almenys la meitat més un dels consellers de la dominada siguin consellers o alts directius de la dominant, o d'una altra de dominada per aquesta.

Als drets de la dominant s'han d'afegir els que posseeixin a través d'altres entitats dominades, o a través de persones que actuïn per compte de l'entitat dominant o d'altres de dominades.

4. La consolidació de comptes a què fa referència aquest article s'ha de portar a terme segons les normes de consolidació que estableixi el Govern a proposta del Banc d'Espanya.

5. El Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes, poden requerir a les entitats subjectes a la consolidació de comptes a què es refereix aquest article tota la informació que sigui necessària per verificar les consolidacions efectuades i analitzar riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades; així mateix poden inspeccionar els seus llibres, documentació i registres amb el mateix objecte.

6. Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una entitat de dipòsit amb altres entitats es presumeixi l'existència d'una relació de control en el sentit d'aquest article, sense que les entitats hagin procedit a la consolidació dels seus comptes, el Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes, poden sol·licitar informació a aquestes entitats o inspeccionar-les, als únics efectes de determinar la procedència de la consolidació.

Article novè.

1. El Govern, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, pot imposar a les entitats de dipòsit límits màxims, en funció dels seus recursos propis, a les seves inversions en immobles i altres actius materials, accions i participacions i actius i passius denominats en moneda estrangera, així com als riscos que puguin contraure amb una persona o grup. Els límits es poden graduar atenent les característiques dels diferents tipus d'entitats de dipòsit.

Així mateix, el Govern pot delegar en el Banc d'Espanya la modificació d'aquests límits entre els nivells que assenyali.

2. Als efectes d'aquests límits, les inversions de les entitats de dipòsit s'han de consolidar amb les realitzades per les seves entitats instrumentals en immobles o altres actius materials i en accions i participacions finançades amb recursos propis de l'instrumental, o amb crèdits o préstecs de la de dipòsit. A aquests efectes, s'entén per entitat instrumental qualsevol entitat l'objecte o activitat principal de la qual inclogui la tinença dels actius esmentats, i sobre la qual la de dipòsit exerceixi una relació de control en el sentit de l'article vuitè, número 3, d'aquesta Llei.

Article desè.

1. Les entitats de dipòsit els recursos propis de les quals no arribin als nivells mínims establerts en virtut de l'article sisè han de destinar a la formació de reserves almenys els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que el Govern estableixi amb caràcter general.

2. Les entitats de dipòsit que excedeixin els límits màxims establerts a l'article novè s'han d'abstenir, a partir del moment en què incorrin en aquesta situació, i llevat d'autorització del Banc d'Espanya, d'efectuar noves inversions en la classe d'actius en què s'hagin excedit, i han de prendre les mesures necessàries per reduir la seva cartera i retornar al compliment d'aquestes normes en els terminis que es determinin per reglament.

3. L'obertura de noves oficines de les entitats de dipòsit que incorrin en els supòsits dels números 1 i 2 d'aquest article queda sotmesa a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, o a la de les comunitats autònomes competents en aquesta matèria, si s'escau, amb l'informe favorable previ del Banc d'Espanya.

4. Quan de l'aplicació dels criteris de suficiència de recursos propis establerts en virtut dels articles sisè i setè als balanços consolidats d'acord amb l'article vuitè, resulti un defecte de recursos propis, l'entitat o entitats de dipòsit incloses en la consolidació queden sotmeses a les obligacions i limitacions que estableix aquest article als números 1 i 3.

5. Les caixes d'estalvis han de destinar, en qualsevol cas, a reserves o a fons de previsió no imputables a actius específics un 50 per 100, com a mínim, dels seus excedents líquids. El Banc d'Espanya pot reduir aquest percentatge quan els recursos propis superin en més d'un terç els mínims establerts.

6. El Ministeri d'Economia i Hisenda, a petició del Banc d'Espanya i amb la consulta prèvia amb les autoritats a les quals competeix l'aprovació i vigilància de l'obra beneficisocial de les caixes d'estalvis, pot autoritzar, amb caràcter excepcional, l'aplicació de percentatges de dotació o reserves inferiors als que s'estableixin en funció del número 1 d'aquest article, quan la inversió o el manteniment d'obres socials pròpies o en col·laboració anteriorment autoritzades no es pugui atendre amb el fons per a l'obra beneficisocial que resulti de l'aplicació del paràgraf esmentat. En aquest cas, aquestes caixes no poden incloure en els pressupostos inversions en obres noves, pròpies o en col·laboració.

Article onzè.

Als únics efectes d'acordar o autoritzar ampliacions de capital o emissions d'obligacions que siguin computables com a recursos propis, segons el que estableix l'article setè, lletra e), així com les modificacions estatutàries derivades d'aquests acords, les juntes generals dels bancs inscrits en el Registre de Bancs i Banquers es consideren vàlidament constituïdes amb la concurrència d'almenys dues terceres parts del capital desemborsat, en primera

convocatòria, o la meitat del capital desemborsat, en segona, sense tenir en compte en un cas o en l'altre el nombre de socis presents, i no són exigibles, per tant, per a aquests fins les majories de socis que preveu l'article 58 de la Llei de règim jurídic de societats anònimes.

TÍTOL TERCER

Obligacions d'informació

Article dotzè.

El Govern pot establir l'obligació que les entitats de dipòsit facin públics, en la forma i les condicions que s'estableixin per reglament, els balanços i comptes de resultats consolidats a què es refereix l'article vuitè d'aquesta Llei, així com la informació sobre la seva estructura patrimonial que consideri rellevant per als seus accionistes i dipositants.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—Les entitats de finançament de vendes a termini de béns d'equip que es van regular al seu moment mitjançant el Decret llei 57/1962, de 27 de desembre, es regiran d'ara endavant pel Reial decret 896/1977, de 28 de març, i disposicions concordants, o les que al seu moment els substitueixin.

Les operacions de finançament realitzades fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei continuen sota el règim del dit Decret llei 57/1962, de 27 de desembre.

Les fusions que es produeixin entre les entitats de finançament acollides al Decret llei 57/1962, de 27 de desembre, i les del Reial decret 896/1977, de 28 de març, gaudeixen de les exempcions fiscals oportunes.

Segona.—Les entitats de dipòsit i altres de privades diferents de les que regula la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, en els Estatuts de les quals s'hagi autoritzat, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la possibilitat d'efectuar operacions d'assegurances diferents de les de la Seguretat Social obligatòria, no poden ampliar la seva activitat a noves modalitats d'assegurances i queden sotmeses a les normes següents:

a) No estan subjectes, quant a les operacions d'assegurances, als coeficients de caixa i inversió i qualsevol altre típic de les seves activitats com a entitats de dipòsit.

b) Han de portar les operacions d'assegurança amb absoluta separació comptable i economicofinancera respecte de la resta de les operacions que facin.

Així mateix, dins el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han de tenir un patrimoni afecte exclusivament a les operacions d'assegurances, el qual ha d'estar jurídicament separat dels altres elements patrimonials de l'entitat i respondre només dels rïsssecs d'aquestes operacions d'assegurament, sense que tampoc aquestes ùltime no puguin recaure jurídicament sobre la resta de patrimoni de l'entitat.

c) Els són de plena aplicació les normes específiques reguladores de les operacions d'assegurances i de l'activitat asseguradora, a excepció del relatiu a la denomina-

ció i objecte social i al règim d'Estatuts de l'entitat, si bé en cap cas no poden ser cessionàries en tot o en part de carteres d'assegurances, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tercera.—El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, pot eximir de fins al 80 per 100 de la cobertura dels coeficients obligatoris les entitats o grups consolidats que trobin greus dificultats per al seu compliment. Aquestes entitats o grups han de presentar prèviament al Banc d'Espanya un pla que asseguri el restabliment d'aquesta cobertura dins el període d'exempció, que no pot excedir els cinc anys.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

1. Fins que es despleguin els títols primer i segon, les entitats de dipòsit han de continuar complint els coeficients d'inversió obligatòria, de garantia, les regles de constitució de reserves i els límits d'inversions i riscos vigents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda i el Banc d'Espanya han d'establir els plans d'adaptació de les entitats al compliment de les obligacions derivades, respectivament, dels títols primer i segon d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—1. Es faculta el Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, per establir la definició de les tècniques de còmput de les obligacions que estableixen els títols primer i segon d'aquesta Llei i la determinació dels conceptes comptables a què es refereixen els actius i recursos que s'esmenten en aquests o en les normes que els despleguin.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot delegar aquestes funcions en el Banc d'Espanya.

Segona.—1. S'encarrega al Banc d'Espanya la vigilància del compliment de les obligacions establertes en virtut dels títols primer i segon d'aquesta Llei, sense perjudici que les comunitats autònomes la puguin exercir dins l'àmbit de les seves competències.

2. L'incompliment per les entitats obligades de les obligacions del títol primer i per les entitats de dipòsit o per les entitats financeres, els balanços de les quals s'hagin de consolidar amb les d'aquelles, de les derivades del títol segon, se sanciona en la forma que preveu la legislació especial que els sigui aplicable i, si no, en la que preveu la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946.

Tercera.—Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que s'hi estableix i, especialment, les següents:

Títol	Contingut	Abast
Decret de 14 de març de 1933.	S'aprova l'Estatut de les caixes d'estalvis popular.	Article 33, 2n paràgraf, i article 35.
Llei de 31 de desembre de 1946.	D'ordenació bancària.	Articles 44, b), 46 i 53.
Llei 45/1960, de 21 de juliol.	Sobre creació de fons nacionals per a l'aplicació social de l'impost i l'estalvi.	Articles 17 a 26.
Decret llei 53/1962, de 29 de novembre.	Sobre bancs industrials i de negocis.	Articles 7 i 8.

Títol	Contingut	Abast
Decret llei 56/1962, de 6 de desembre.	Sobre carteres i coeficients dels bancs privats.	Articles 2, 7 i 8.
Decret llei 57/1962, de 27 de desembre.	Sobre entitats de finançament de vendes a terminis.	Totalitat.
Decret 715/1964, de 26 de març.	Sobre inversions de les caixes d'estalvis.	Totalitat.Totalitat.
Decret-lleï 8/1966, de 3 d'octubre.	Sobre estimul a l'estalvi i altres matèries.	Article 14, 1. b), c) i 2.
Llei 31/1968, de 27 de juliol.	Per la qual s'estableix el règim d'incompatibilitats i limitacions dels presidents, consellers i alts càrrecs executius de la banca privada.	Article 5, paràgraf 2.
Decret 702/1969, de 26 d'abril.	Sobre incompatibilitats d'alts càrrecs i límit en la concessió de crèdits.	Articles 3, 4 i 5.
Decret 2307/1970, de 16 de juliol.	Sobre inversions de les caixes d'estalvis.	Totalitat.
Decret 2732/1976, de 30 d'octubre.	Sobre inversions de les caixes d'estalvis.	Totalitat.
Llei 13/1971, de 19 de juny.	Sobre ordenació i règim del crèdit oficial.	Disposició addicional quarta amb la redacció que en fa el Reial decret llei 35/1977, de 13 de juny; transitòria tercera.
Decret 1472/1971, de 9 de juliol.	Sobre coeficient d'inversió de la banca privada.	Totalitat.
Reial decret llei 15/1977, de 25 de febrer.	Sobre mesures fiscals, financeres i d'inversió pública.	Article 38, 1 i 2.
Reial decret 2227/1977, de 29 de juliol.	Sobre derogació junta inversions.	Totalitat.
Reial decret 2291/1977, de 27 d'agost.	Sobre regionalització de les inversions de les caixes d'estalvis.	Totalitat.
Reial decret 2860/1978, de 3 de novembre.	Pel qual es regulen les cooperatives de crèdit.	Article 4.2.
Reial decret 1670/1980, de 31 de juliol.	Sobre coeficient de préstecs de regulació especial de caixes d'estalvis (pagarés SENPA).	Totalitat.
Reial decret 2869/1980, de 30 de desembre.	Sobre ordre de prioritats en la computabilitat de valors de les comunitats autònomes.	Totalitat.
Reial decret 73/1981, de 16 de gener.	Sobre finançament a llarg termini de les caixes d'estalvis.	Totalitat.
Reial decret 1619/1981, de 22 de maig.	Sobre percentatge de fons públics de comunitats autònomes.	Totalitat.
Reial decret 3113/1981, de 13 de novembre.	Sobre condicions de qualificació automàtica d'emissions computables.	Totalitat.
Reial decret 502/1983, de 9 de març.	Sobre distribució d'excedents líquids de les caixes d'estalvis.	Totalitat.
Llei 26/1983, de 26 de desembre.	Sobre coeficients de caixa dels intermediaris financers.	Disposició transitòria primera.
Reial decret 360/1984, de 8 de febrer.	Sobre coeficients de préstecs de regulació especial de les caixes d'estalvis.	Totalitat.
Reial decret llei 6/1984, de 8 de juny.	Pel qual es fixa un coeficient d'inversió en títols de deute públic del Tresor o de l'Estat.	Totalitat.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 25 de maig de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors publicada al «BOE» 135, de 6-6-1985.)